

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Ὑστερα ἀπ’ αὐτὰ τα λόγια ὁ Σάτυρος βάλθηκε νὰ τραβᾶει τὸν Θηραμένη ἀπὸ τὸν βωμό, κι οἱ βοηθοὶ τραβούσαν κι ἐκεῖνοι. Ὁ Θηραμένης πάλι, ὅπως ἦταν φυσικό, φώναζε θεοὺς κι ἀνθρώπους μάρτυρες τῶν ὅσων γίνονταν. Οἱ βουλευτὲς ὠστόσο δὲν κουνήθηκαν, βλέποντας ὅτι αὐτοὶ ποὺ στέκονταν στὸ κιγκλίδωμα ἦταν τοῦ ἴδιου ποιού με τὸν Σάτυρο καὶ ξέροντας ὅτι ἦταν ὀπλισμένοι μ’ ἐγχειρίδια· ἄλλωστε ὁ χώρος μπροστὰ στὸ βουλευτήριον ἦταν γεμάτος φρουρῶν. Τράβηξαν λοιπὸν μαζί τους τὸν Θηραμένη οἱ ἔντεκα μέσα ἀπὸ τὴν Ἀγορὰ, ἐνῶ αὐτὸς διαμαρτυρόταν με πολὺ δυνατὴ φωνὴ γιὰ ὅσα τοῦ ἔκαναν. Διηγούνται καὶ τούτῃ τὴν κουβέντα τοῦ Θηραμένη: ὅταν τοῦ εἶπε ὁ Σάτυρος ὅτι θὰ μετανιώσει ἀν δὲν σιωπήσει, ρώτησε: (μτφ. Ρ. Ρούφου, Θεσσαλονίκη: ΚΕΓ, 2012)

B. Μόλις εἶπε αὐτὰ (ὁ Κριτίας), ὁ Σάτυρος προσπαθοῦσε νὰ ἀποσπάσει (τὸν Θηραμένη) ἀπὸ τὸν βωμό, τὸ ἴδιο ἔκαναν καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ. Τότε ὁ Θηραμένης, **ὅπως βέβαια ἦταν φυσικό**, επικαλοῦνταν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους νὰ δουν καλὰ αὐτὰ ποὺ γίνονταν. Ἀλλὰ **οἱ βουλευτὲς δὲν ἀντιδρούσαν**, γιὰτί ἐβλεπαν ὅτι καὶ αὐτοὶ ποὺ ἦταν κοντὰ στα κιγκλιδώματα (ἦταν) ὅμοιοι με τὸν Σάτυρο καὶ ὅτι ὁ χώρος μπροστὰ στὸ βουλευτήριον (ἦταν) γεμάτος ἀπὸ τοὺς φρουρῶν καὶ γιὰτί γινώριζαν ὅτι αὐτοὶ παρευρίσκονταν ὀπλισμένοι με ἐγχειρίδια. Καὶ αὐτοὶ (= οἱ ἔντεκα) ἔσυραν τὸν ἄντρα περνώντας (τὸν) μέσα ἀπὸ τὴν ἀγορὰ, ἐνῶ αὐτὸς φώναζε με πολὺ μεγάλη φωνὴ τι πάθαινε. Λένε καὶ αὐτὴν τὴ **φράση** αὐτοῦ. Μόλις τοῦ εἶπε ὁ Σάτυρος ὅτι **θα κλάψει**, ἀν δὲ σιωπάσει, **τοῦ ἀπάντησε ρωτώντας**. (μτφ. Ἐπιστημονικῆς Ομάδας)

* με ἔντονη γραφὴ οἱ προτεινόμενες νεοελληνικὲς ἀποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια τοῦ σχολικοῦ βιβλίου σ. 88

5. ἔλξη, εἰκασίαι, ὄραση, πληρώσου, παθητικὴ

8. 1-α, γ (σσ.18, 19), 2-β, δ, ε (σσ.30, 29, 29)